

Madame Bovary

Prvi dogodek

Prvi dogodek, ki Emi Bovary spremeni življenje, je obisk zabave pri markizu d' Anervilliersu. Ta ju je tja povabil potem, ko je Charles, Emin mož in zdravnik po poklicu, plemiču ozdravil tur v ustih. Ker je leta med obiskom pri zdravniku opazil, da je njegova žena dovolj uglajena in nima kmečkih navad, se je oba odločil povabiti na zabavo, ki jo je prirejal na svoji posesti, Vaubyessard. Ema se je zabave zelo veselila, saj je bila odrasla v meščanski vzgoji in je nekolikanj pogrešala mesto, saj je z možem živela v Tostesu, majhni podeželski vasi. Skozi njene oči, ki opisujejo obisk na gradu, vidimo, da je bila nad vsem skupaj zelo navdušena, do moža pa nekoliko odbijajoča, saj je želela tistega večera izgledati popolno.

Med plesom samim, viškom večera, ki je sledil po obilnem kosilu, je Ema uživala najbolj od vsega. Ne le, da jo skozi večer spremljamo kako se naslaja nad preobiljem in bogastvom, ter kako posluša puhle pogovore okoliških plemičev, temveč tudi zapleše z vikontom. Ples je bil strasten in Ema se je izgubila v njem – vikont je bil namreč dokaj privlačen moški v poznih dvajsetih, kakor je soditi po opisu, in odličen plesalec. Po plesu je sledila še odlična večerja, nato pa sta se zakonca Bovary vrnila v svojo sobo. Medtem ko je Charles okajen od vina odšel spat, Ema še naprej ostane budna in skuša zaužiti vsako sekundo razkošnega življenja, ki ji bo tako kmalu zopet odtegnjeno.

Zjutraj je sledil še kratek zajtrk, nato pa sta se oba v kočiji vrnila domov. Na poti jih je prehitela truma jezdecev, ki so najbrž jahali na lov. Med njimi je Ema opazila tudi vikonta, katerega izgubljeno vrečko za smotke – cigarete tistega časa – sta odkrila zapleteno med jermenje med krajšim postankom. Ema jo je tudi kasneje obdržala kot spomin na svoj obisk in na vikonta.

Ta dogodek je Emi spremenil življenje zato, ker je po zabavi pričela nenehno hrepeneti po blišču in razkošju, ki ju je izkusila na obisku na gradu. S tem je vedno bolj medlela in obupovala nad nesrečo svojega življenja, ki jo je potisnila v bedo kmečke vasi. Polna samopomilovanja se je prepričevala, da je bila vedno namenjena nečemu večjemu in boljšemu in v sebi gojila mržnjo do življenja, ki ga je živela.

Drugi dogodek

Gre za tista dva dneva, v katerih se Ema dokončno pripravlja na to, da bo pobegnila od Charlesa s svojim bogatim ljubimcem, Rodolphom. V tistem trenutku je bila zaradi daril, ki jih je le-temu kupovala, že močno zadolžena pri lokalnem trgovcu, samo sebe pa je uspela prepričati v to, da sovraži svojega moža, ki ji je po njenem mnenju na prvem mestu nakopal vso njeno nesrečo. Rodolphe jo je bil že dolgo tega zapeljal in spravil med svoje rjuhe, ob tem pa jo je, kakor že mnoge druge pred njo, prepričal, da jo ljubi iz dna srca. V želji po strastni ljubezni, o kateri je brala v knjigah svojega otroštva, mu je Ema po nekaj mesecih vztrajnega dvorjenja in sladkih besed le nasedla in prevarala moža.

Tiste noči ji Rodolphe, ki nima nobenega namena zbežati z njo, bog ne daj da bi poleg vlekkel še njeno hčer, Berthe, napiše dolgo, na videz solzavo pismo, v katerem se na dolgo in široko poslavlja. Svoj odhod upraviči s tem, da jo je s seboj potegnil v brezno nizkotnosti in nespodobnosti in da jo mora v njeno dobro zapustiti, vendar pa trdi, da jo bo za vekomaj ljubil. Nato se, zavoljo prepričljivosti, naslednjega dne odpelje proč iz mesteca, v katerem živi.

Madame Bovary

Emo njegov odhod povsem uniči in v prvih trenutkih potem, ko prebere pismo, si hoče vzeti življenje s skokom skozi okno. V tistem jo reši njen mož, ki jo končno le najde na podstrešju, ne vedoč, kaj je nameravala storiti. Zatem omedli in se zbudi šele mnogo kasneje, povsem slabotna in v postelji. Zatem se Emi vnamejo možgani in za več kakor mesec obleži v postelji, v blodnjah in na robu smrti.

Ta dogodek je Emi spremenil življenje zato, ker jo z nekega vidika zopet postavi na realna tla. S tem, ko jo Rodolphe zapusti ob prvem znaku prevelike navezanosti nanj, jo pusti povsem razdejano. Tudi potem ko po dolgotrajni bolezni okreva, vendar je potem strašno muhasta in nasploh še bolj nestanovitna kakor poprej. Kasneje sledi obdobje popolne pobožnosti, v katerem jo imajo vsi radi – celo Charlesovi materi, ki večino življenja Eme ne mara, v tistem obdobju Ema ugaja, saj igra vlogo prave gospodinje. Nikomur ne ugovarja, zvesto obiskuje cerkev in skrbi za gospodinjstvo.

Tretji dogodek

Gre za Charlesov prvi obisk na kmetiji Bertaux, kamor je bil poklican sredi noči, ker si je lastnik zlomil nogo. Ko jo uspešno naravna in preostanek noči preživi tam, spozna tudi gospodarjevo hči Emo. Ta mu takoj pade v oči in podzavestno je tudi razlog, zakaj se Charles tudi potem, ko je gospodar kmetije že davno okrevaj, še vedno vrača na obiske. Nekaj mesecev kasneje Charlesova žena umre in po tednu žalovanja prične zdravnik razmišljati o možnostih, ki se mu pričnejo ponujati tedaj. Ker mu je že postalo jasno, da mu je Ema všeč, po nekaj obiskih vendarle zbere pogum in Eminega očeta prosi za njeno roko.

Ema ponudbo sprejme, saj to vidi kakor možnost za pobeg s kmetije, ki je ne mara preveč. Tudi oče je zadovoljen s poroko, saj mu je bila Ema na kmetiji bolj v oviro kakor kaj drugega, in je prejkone vesel, da se je končno lahko znebi.

Ta dogodek je za Charlesa pomemben, ker se večina preostanka njegovega življenja vrti samo okoli Eme. Kljub temu, da ni najpametnejši, še manj pa lep, ima Emo vseeno rad, četudi ona tega nikdar ne opaža in ga z leti vedno bolj zavrača.